

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

ПОСТОЯНЕН СЕКРЕТАР

Изх. № 12 ПР - 1149 / 21.03.2013 г.

ДО
Г-ЖА СОНЯ БОЖИКОВА
НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ "ПРИЕМНА"
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

КОПИЕ: ДО
Г-ЖА РЕНЕТА СТОЯНОВА
e-mail: rennie@softisbg.com

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО БОЖИКОВА,

Дейността на Министерството на външните работи, дирекция "Консулски отношения" относно реда за заверки и легализации на официални документи, предназначени за ползване в чужбина и на такива документи, необходими за представяне пред компетентните български власти, се урежда от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, приет с ПМС № 184/1958 г.

Съгласно действащата нормативна уредба и по-специално Закона за нормативните актове, необходимо е тълкуване от страна на Министерство на правосъдието - Съвет по законодателството, относно реда, по който така посочения Правилник може да бъде изменен, допълнен или отменен, доколкото същият не е издаден във връзка с приложение на определен Закон. Министерство на външните работи съзнава, че това е една отдавна остаряла правна уредба, която не отговаря на новите обществени отношения, но не може с лека ръка да предложи отмяна на действащите правила, доколкото с тях се урежда и реда за легализация на официални документи, предназначени за чужбина, издадени от различни държавни институции и обществени организации и която не засяга единствено и само дейността на преводите на тези документи. Премахването на действащата нормативна уредба, без въвеждане на нова такава, относно реда за легализация на тези документи ще доведе до вакуум в тази дейност на държавата, което от своя страна ще доведе до накърняване на интересите на редица физически и юридически лица, нуждаещи се от съответното оформяне на официалния документ, предназначен за ползване в чужбина и такива документи изготвени от чужбина и предназначени за ползване на територията на страната.

С цел намиране на правилен изход от така създалата се ситуация, Министерството направи преглед на различните документи, подлежащи на легализация и съответно нуждаещи се от превод и в момента работи, съвместно с други ведомства, за въвеждане на нови правила, които постепенно да доведат до отпадане необходимостта от заверка, легализации и превод на определени официални документи. По този начин от само себе си приложното поле на Правилника ще бъде значително стеснено, което ще позволи създаване на нова уредба по заверка и легализация на останалите официални документи, и в крайна сметка до отмяна на действащия нормативен акт.

В същото време, бихме искали да Ви информираме, че въпросът за реда по който Правилника може да бъде изменен или отменен е дискутиран нееднократно между компетентните по въпроса администрации. Последното такова обсъждане е било проведено в периода 2006 г. – 2008 г. когато е била сформирана нарочна за целта Междуведомствена работна група с представители на Министерство на външните работи, Министерство на правосъдието, Министерство на образованието и науката, Министерството на държавната администрация и държавната реформа. Изразеното тогава единодушно становище на експертите в Междуведомствената група съдържа следните изводи:

- Правилникът за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа противоречи на действащата нормативна уредба и поради тази причина не може да бъде изменян и допълван. Правилникът няма законово основание за издаване и не съответства на разпоредбите на Закона за нормативните актове;

- Уредбата на статута на преводачите може да стане само чрез закон, но нито една от държавните институции (МВНР, МП, МОМН) не поемат ангажимент сами да изработят такъв проект. Това би трябвало да се извърши от специалисти, с каквито посочените ведомства не разполагат. Основна роля в изготвянето на нов нормативен акт трябва да имат Съюза на преводачите и Асоциацията на преводачите, както и от регистрираните юридически лица с нестопанска цел – различните асоциации на преводаческите агенции и фирми;

- Удостоверяването на подписа на преводача от страна на МВНР е дейност, която не би следвало да се извършва от ведомството, не е законосъобразна и следва да бъде прекратена. Съобразно Закона за нотариусите и нотариалната дейност и съответните разпоредби на ГПК, заверката на подписа на преводача трябва да се извършва от нотариусите;

- Относно последващо удостоверяване на извършен в България превод, предназначен за чужбина, е било изразено становище, че това може да се извършва посредством заверка „апостил“ на МП, с който се потвърждава предходна нотариална заверка на подписа на преводача.

Министерството на външните работи декларира своята готовност за ново обсъждане на проблема и намиране на решение, но съвместно с други компетентни по въпроса ведомства, сдружения на преводачите и на фирмите, занимаващи се с преводаческа дейност, без обаче да се вменява на ведомството задължението то да предложи и изработи само съответната правна регламентация на обществени отношения, които излизат извън кръга на неговите правомощия и компетенции.

София, 19.03.2013 г.

19.3.2013 г.

X

Иван Сираков
Постоянен секретар

